

Stolembedsøksamen, er blevet et Eksamenssag, og at det derfor er rimeligt, at det ogsaa faar sin ordinære Professor. For Eksaminanderne spiller det imidlertid vist ingen Rolle, enten den eksaminerende Professor er ekstraordinær eller ordinær. Man har gjort gældende, at Geografi ikke er noget særligt Jag saaledes som andre Videnskabsfag; det er nærmest en Blanding af mange andre Fag, Matematik, Fysik og forskellige andre Ting. Det, der imidlertid har været det afgørende for de fleste, er, at naar man opretter et ordinært Professorat, bliver det et fast Embede, der saa er der een Gang for alle. Naar man derimod beholder det ekstraordinære Professorat, bliver det Rigsdagen sammen med Ministeren, der kommer til at overveje disse Forhold i Fremtiden. — Under Nr. 92 er der stillet Forslag om at nægte en Bevilling paa 300 Kr. til uformuende studerende for Maalinger og deres Begrebet ude paa Observatoriet. Man har allerede 200 Kr. derude til dette Brug. Der siges i Anmærkningen, at siden de have faaet den ny Riffert, og den er bleven indlagt, er alt saa saare godt. Rifferten er god, der er indlagt elektrisk Lys, det er altsammen udmærket, de ønske sig ikke noget, ikke en Gang mere Betjening. De kunne imidlertid nu foretage langt flere Maalinger, og flere studerende kunne komme til, og derfor er det ogsaa rimeligt, at man faar flere Præmier at give disse studerende for de af dem foretagne Maalinger, som kræve stor Nøjagtighed. Man vil have disse Penge til de uformuende studerende. Hele denne Begrundelse synes jeg taler ikke stærkt for at give disse Penge, da det hele desuden er en underlig Blanding af Understøttelse til uformuende og Præmie for dygtige og flittige Folk. Derfor have vi ment, at naar man i øvrigt mener, at alt er saare godt derude, maa man ogsaa finde sig i at hjælpe sig med de Penge, man har. — Under Konto 7 a. 2. er der to Forslag. Det første er en Forhøjelse af 1,900 Kr., fordi man nægter Anmærkningen om at gøre Professoratet i Geografi ordinært. Derved kommer den Del af Lønningen til Professor Løffler, som foreslages paa Konto 1. a., tilbage igen paa Konto 7. a. 2. Det andet Forslag gaar ud paa at nedsætte Konto 7. a. 2. med 2,600 Kr. Hele Konto 7. a. er delt saaledes, at den ene Del staar til Ministeriets fri Disposition, medens den anden staar til Disposition herfra ved Forhandling mellem Rigsdagen og Ministeriet. Efter de Forhandlinger, der ere førte i Udvalget, har man opnaaet Enighed om, at en Bevilling paa 600 Kr. til Dr. Wilkens, en paa 1,000 Kr.

til Dr. Nielsen og en paa 1,000 Kr. til Dr. Olrik, skulle stryges paa Konto 7. a. 2. og gaa over paa Ministeriets Konto, idet Ministeren har ment at kunne tage dem paa sin Konto. Dette er den egentlige Betydning af disse Forslag, og jeg skal ikke dvæle videre derved. — Under Nr. 95, 97, 98 og 101 er der stillet Vædringsforslag om Rentenedsættelse under Kommunitet, Sorø Akademi og det lærde Skolevæsen. Dette Spørgsmaal om Rentenedsættelse har jo været forhandlet flere Gange i dette Ting. For et Par Aar siden blev der stillet Forslag her om paa paa Finansloven at nedsætte Renten med $\frac{1}{2}$ pCt. for disse Midler. Det blev imidlertid nægtet. I Fjor havde vi ved særligt Lovforslag stillet Forslag om at nedsætte Renten for disse samt flere Midler til $3\frac{1}{2}$ pCt. Dette Lovforslag blev vedtaget i dette Ting og gik op til det andet Ting, men blev ikke ophøjet til Lov. Nu foreligger her Forslag fra Ministeren om at nedsætte Renten paa Kommunitetets og Sorø Akademi's Midler med $\frac{1}{4}$ pCt. og ligeledes paa Universitetets Legatmidler. Det have vi sluttet os til. Ganste vist er det ikke $\frac{1}{2}$ pCt., som vi i sin Tid foreslog; men vi indrømme, at Renten er gaaet noget op siden den Tid. Det er imidlertid vor Overbevisning, at Renten atter vil synke. Her foreligger nu en Indstilling fra Rættor, som for øvrigt er tiltraadt af Konfistorium, gaaende ud paa, at en saadan Nedsættelse af $\frac{1}{4}$ pCt. vil være forsvarlig, fordi man derved kan beholde de gode Panter, som ellers vilde gaa bort, idet der vilde komme Opvigelse, og dernæst fordi man ogsaa kan erhverve sig ny gode Panter. Denne Betragtning er saa naturlig og rigtig, at den vist vil vinde Billighed fra alle Sider her. Tilskuddet til Universitetets Legatmidler gives ikke særlig, fordi det er Legatmidler, thi det kan ikke begrunde, at de ikke ligeledes skulle have Rentenedsættelse, som det ogsaa erkendes i den Skrivelse, der foreligger, men fordi disse Midler have samme Formaal som Kommunitetet selv, nemlig at være til Støtte for de studerende, og Tilskuddet gives i den Udstrækning, som er nødvendig for, at disse Formaal kunne ske Fyldest. Naar man imidlertid fra Ministeriets Side har stillet Forslag om Rentenedsættelse paa disse Midler, har Udvalget forment, at det vilde være rigtigt samtidig at foretage en Rentenedsættelse ogsaa for det lærde Skolevæsen's Midler. Det er ikke nogen stor Sum, det der drejer sig om; det er opløst i Finansudvalget, at Summen beløber sig til 713,000 Kr., og Nedsættelsen med $\frac{1}{4}$ pCt. vil blot andrage 1,782 Kr. 50 Ore. — Under Nr. 96 stiller